

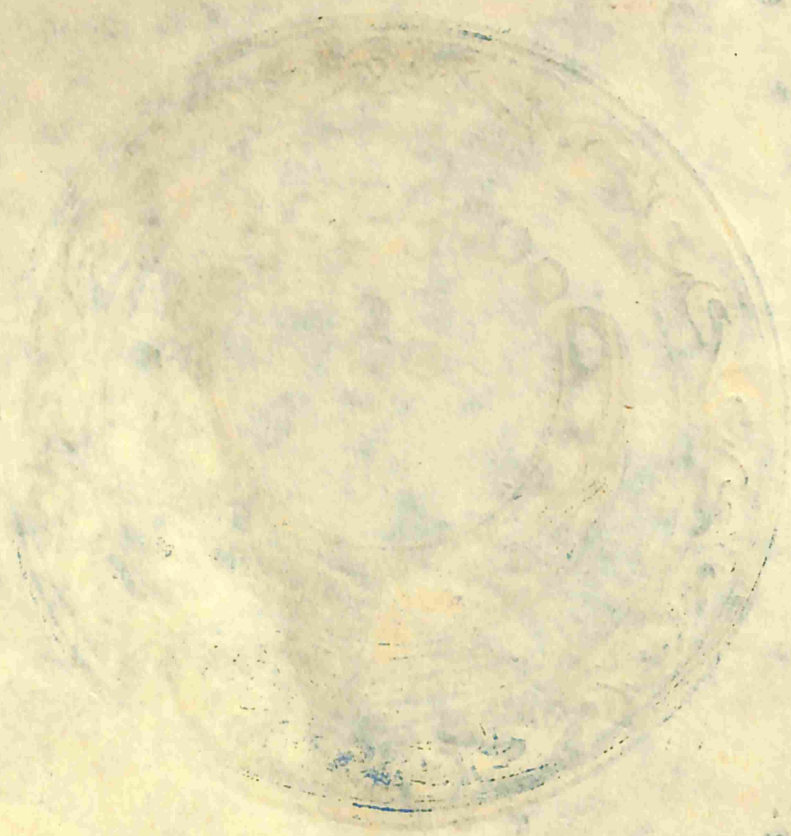
၁၉၇၅-ခုနှစ်၊ (၂၀) နှစ်မြောက်
ပြည်ထောင်စုနေ့-အခမ်းအနားတွင်

မွန်ပြည်နယ်မှ တင်ဆက်သည်။

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, written in a cursive script.

Handwritten text below the top line, possibly a subtitle or introductory text, also in cursive script.

Handwritten text at the bottom of the page, likely a signature or footer, written in the same cursive script as the top text.

၁။ အမည်။ လှော်ကိုင်မှု (အောင်ပွဲတော်ခံအက)

၂။ နောက်ခံသမိုင်း။ ရှေးခေတ်မြန်မာသမိုင်းကို လေ့လာလျှင် ပဒေသရာဇ်တို့ အာဏာပိုင်စိုးရေးနှင့်ပိုင်နက်ကျယ်ပြန့်ရေးအတွက် မြန်မာ၊ မြန်မာချင်း၊ မွန်၊ မွန်ချင်း ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်လုကြသည့်ပြင်၊ မွန်နှင့်မြန်မာ၊ မြန်မာနှင့်ရခိုင်၊ ရခိုင်နှင့်မွန်စသည်ဖြင့် ပဒေသရာဇ်တို့စစ်စားရာလိုက်၍၊ တိုင်းရင်သား အချင်းချင်း စစ်ခင်းတိုက်ခိုက်နေကြရသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယင်းကဲ့သို့ လက်နက်ချင်းပြိုင် အနိုင်လုပွဲတွင်၊ မွန်အမျိုးသားတို့ စစ်အောင်နိုင်သောအခါ စစ်အောင်ပွဲခံလေ့ရှိရာ၊ စစ်အောင်ပွဲအခမ်းအနားတွင်၊ ဤ“လှော်ကိုင်မှု”ခေါ်“အောင်ပွဲတော်ခံ”အကဖြင့် အောင်ပွဲခံလေ့ရှိသည်။

ယင်းအောင်ပွဲတွင် အောင်စည်အောင်မောင်းကို “ဗါတ်ကိုင်” ခေါ် “လခြမ်း” စစ်ခရာနှင့်အတူ တီးမှတ် ကပြကြကြောင်း-“တက်ဖ် မန်ခိုင်၊ ဗါတ်ကိုင်သို့ခရာ” ဟူသောရှေးဟောင်းစာပေက ဖော်ပြထားပေသည်။

(တက်ဖ်=အောင်စည်တီးသည်၊ မန်ခိုင်=မွန်ခိုင်၊ ဗါတ်ကိုင်=လခြမ်း၊ သို့ခရာ=စစ်ခရာနှင့်အတူ။) မွန်ခိုင်တို့သည် လခြမ်း၊ စစ်ခရာနှင့်အတူ အောင်စည်တီးသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

၃။ ကပြသည့်အချိန်။ စစ်အောင်ပွဲတွင် ကပြလေ့ရှိသည်။ ယခုအခါ မင်္ဂလာအောင်ပွဲအခမ်းအနားနှင့်နိုင်ငံတော်၏နေ့ထူးနေ့မြတ်များတွင် ကပြလေ့ရှိသည်။ မွန်ပြည်နယ်ရရှိသည်ကို အကြောင်းပြု၍၊ မင်္ဂလာယူသောအားဖြင့်-ဤ(၂၀)နှစ်မြောက်ပြည်ထောင်စုနေ့တွင် ကပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

☆ ဒွက် - လှေ ကိုင် မှီ ☆

၁။ အနာင်အံင်ရေင်၊ (ခဇေင်ကျေပြာန်)၊ (မိထာန်စမာ)၊
(စမ္ပါသန်ထင်)၊ (တင်သွင်စီသွာ၊ သရဖူအို)၊
(မှီဇုက်မှီဆု၊ ထိုက်အဂ္ဂ၊ မုင်၊ ကျေကြိုင်မလို)။
လှိုမောင်ထွောံ၊ (ညံင်ဘုံလှိုမာန်၊ ဥဒျာန်ဒေဝါ)။ ။

၂။ x x ဂကုဝံသ၊ ခါရကောံဟေင်၊ တွေင်ဝိသေသာ။
x x ညိုင်မန်ခံက်တိုန် x x နွံပိုန်တသိုက်၊ ဝံယိုက်ခိုက်လင်။
ဇှော်မောင်ဒှ်မှီ x x သေ့င်စိုပြီပြီ၊ တုင်စိုဆွင်သင်။
ရဗျာင်တန္တင်၊ ညံင်သွင်တာဝတိ၊ လဟိင်ပဲအာကာ။ ။

၃။ မန်တံဝံဗျာင်၊ ဗိုတ်သွိုင်မြိတ်မြိ၊ ညံင်ရပုဏ္ဏမာ။
ဟိုတ်ပိုညီသာ၊ အာမဲ့ဝံင်ဗျာန်၊ ဌာန်မဲ့ဌာန်။
တင်ဂုဏ်ကွံရ၊ မသစူးမန်၊ ကောန်ရးမည၊
ဂုဏ်ကလောဂမ္ဘိုင်၊ ဗိုင်ရိုဗင်ကို၊ စွံသိုမေတ္တာ။ ။

၄။ ယံလေင်သဟာံတံ၊ ဌာန်ဒွဲထံ၊ မန်ကံညီသာ။
ဟန်ရးခက်ဗျာင်၊ သျှင်ပိန်ကဆံင်၊ နုဒွဲင်ရရ။
ဗျာင်ပြီရးတို့၊ ဂူးတိသုန္ဒရီ၊ ချီဂတင်ပြီပြီ။
တးထောံဒမ္မ၊ ဂျှင်ဒးဂိုင်၊ လျိုင်ပိုသေင်ဟာ။ ။

၅။ ဂကောံဗျာင်တို့ရး၊ ဝံဗူးဘဲပုန်၊ ဝံတန်ကြန်အာ။
လုက်လံန္တိုင်၊ ကောန်ဗျာင်အရေင်တံ၊ တွံညးတွံအဲ။
နးဖဲသွဲလး၊ ဝံယးညံင်ပွာင်၊ ယောန်သွာင်မပြီ။
သီခက်ညးအဲ၊ သွဲပိန်ပြီပြီ၊ ကိုပြီတန္တင်အာ။ ။

၁။ အနန်းပန်း၊ အင်ကြင်းပန်း၊ သဇင်ပန်း၊ ခရေပန်း၊ ကုက္ကုပန်း၊ စကားဝါပန်း၊ ရှေ့ရောင်တရုပ်စကားပန်းနှင့်ငွေရောင်တရုပ်စကားပန်း၊ ဆိတ်ဖလူးပန်း၊ သရဖူပန်း၊ ကံ့ခက်ပန်း၊ သခွပ်ပန်း၊ မုလေးပန်းတို့သည် ဝေဝေဆာဆာဖြင့်စီရီဆင့်ရရင့်ဖူးပွင့်လန်းဆန်း၍နေ၏။ အချို့ဖူးအချို့ပုံနှင့်ပန်းပေါင်းစုံလှ၏။ မွှေးရနံ့ကြိုင်လှိုင်ထိုသင်းနေ၏။ တာဝတိံသာနတ်ဥယျာဉ်တမျှသာယာလှ၏။

၂။ တိုင်းရင်းသား ဆွေမျိုးစုများ စုရုံးသော ယခုအခါသည် ကားထူးခြားလှပေသည်။ မွန်ပြည်နယ်ပေါ်ထွန်းလာလေပြီဖြစ်၍ မွန်မြတ်လှသော ဖော်လံအခါတော်နေ့လည်းဖြစ်ပေသည်။ ဤပြည်ထောင်စုံနေ့ ပွဲသဘင်သည်ကား၊ အုတ်အော်သောင်းသောင်း၊ နတ်ဒေဝါအပေါင်း ခညောင်းသည့် တာဝတိံသာနတ်သဘင်ပွဲတမျှ ခမ်းနားသိုက်မြိုက်ပါပေသည်။

၃။ မွန်တို့ပြည်နယ်ရရှိသောကြောင့် ပီတိစိတ်ဖြင့်နှစ်သိမ့်ကြည်နူးရွှင်မြူးကြသည်မှာ လပြည့်စန်းပမာဖြစ်ပါပေသည်။ ဤသို့မွန်ပြည်နယ်ပေါ်ပေါက်လာခြင်းသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းရင်းသားအားလုံးညီညွတ်၍၊ စိတ်တူသဘောမျှကြသည့်ပြင်၊ တိုင်းရင်းသားဆွေမျိုးစုအားလုံးက မေတ္တာထား၍၊ ဝိုင်းဝန်းကူညီကြသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

၄။ အို... တိုင်းရင်းသားအပေါင်းတို့ ဤအချိန် ဤအခါမှအစပြု၍၊ ညီညွတ်ခြင်းအင်အားကို စုကြပါကုန်။ တိုင်းသစ်တည်ပြည်သစ်ဆောက်ရာတွင် မြင့်သည်ထက် မြင့်တင့်သည်ထက် တင့်အောင် မြင့်တင်ရန်နှင့်၊ ဝသုန္ဒရီ ဤမြေမဟီကြီး တုန်ဟီးလောက်အောင် အမှောင်ကိုခွင်း၍၊ အလင်းကို ဆောင်ရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ တာဝန်သာဖြစ်တော့သည်။

၅။ ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်သည် ရန်အပေါင်းမှကင်းရှင်း၍ အခွန်ရှည်ကြာတည်တံ့ ခိုင်မြဲရေး၊ တိုင်းရင်းသားအားလုံး တို့၏ သာယာဝပြောရေးကို ဦးစားပေးဆောင်ရွက်ရင်း၊ မြင့်မြတ်လှသော တိုင်းရင်းသားအားလုံးတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုအစစ်လူ့ အမွေအနှစ်ကိုဆီမီးတန်ဆောင်ကဲ့သို့ထွန်းပြောင်လာစေရန် သူသူငါငါ ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါစို့။ ။

* “သွာဒ္ဓက” (စမားဂွက်) *

* မွန်နှစ်ပါးသွားအက *

နောက်ခံသမိုင်း။ “သွာဒ္ဓက,,ခေါ်၊ မွန်နှစ်ပါးသွားအကသည်၊
ရှေးက ဘုရင့်ရွှေတော်မှောက်၌ ဖြေဖျော်ရ
သော အကမျိုးဖြစ်ပေသည်။

မြတ်စွာဘုရားမပွင့်မီ၊ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံခေတ်ဦးကပင်စ
တင်ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဘုရင့်အား ချီးမြှောက်သော ဘုန်း
တော်ဘွဲ့များကို၊ မင်းသားမင်းသွီးတို့က တပြန်စီသီဆိုရင်း ကပြ
ကြသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားလာသော နောက်ပိုင်းတွင်
ဗုဒ္ဓဝင်-မဟာဝင် အမေးအဖြေများကို အသားပေး၍ သီဆိုကပြ
လာသည်။ ယင်းသည့်နောက် ဟံသာဝတီ ကောင်းစားသည့်-
(၁၄) ရာစုနှစ်လောက်တွင်မူ၊ ဗုဒ္ဓဝင်-မဟာဝင်ရိုးရိုးသာ မဟုတ်
တော့ဘဲ၊ လောကုတ္တရာ ဆိုင်ရာကျင့်စဉ်များကို စကားတန်ဆာ
ဆင်ကာ စကားထာဝှက်၍ အလေးအနက်သီဆိုရင်း ကပြလာကြ
ပြန်သည်။

ခေတ်အဆက်ဆက်ပြောင်း၍၊ မွန်တို့ထီးသုဉ်းနန်းသုဉ်းဖြစ်
လာသည့်နောက်ပိုင်းတွင်၊ ယင်းအကမျိုးသည် နန်းတွင်းမှမြို့၊ မြို့
မှ ကျေးလက်သို့ တဖြည်းဖြည်းရောက်လာပြီး၊ စကားထာဝှက်၍
အလေးအနက်သီဆိုကပြကြရာမှ၊ ကျေးလက်အကြိုက်၊ အရွှန်း
ဟာသများ နောက်ကျစကား၊ ကြိုက်စကားများ ပါဝင်သည့်
သီချင်းမျိုးဖြင့် စကားနိုင်လှရင်း ယခုတိုင် သီဆိုကပြလျက် ရှိနေ
သေးသည်။ ။

★ တာလျိုင်မွဲ - (တားလယိုင်မွဲ) ★

မွန် တပင် တိုင် အက

နောက်ခံသမိုင်း။

။မွန်အကများကို တတ်ကျွမ်းကြသောအခါ
ပညာ ရှင်များထံမှ ကကြိုးကဟန်စုံလင်
စွာသင်ယူထားသော အကြင် အမျိုးသွီးတဦးသည်။ ယင်းအနုပ
ညာရှင်များ၏ ကိုယ်စား။ အကမျိုးစုံလင်စွာကို တဦးတည်းက
တာဝန်ယူ၍ ကပြရသည်။ တဦးတည်းက တာဝန်ယူကပြရသော
ကြောင့်၊ ယင်းအကကို “တာလျိုင်မွဲ” ဟုခေါ်သည်။ ကာလရွှေ
လျောလာသောအခါ- “လှေဒယိုင်မွဲ” (လှေဒယိုင်မွဲ) တပင်တိုင်အ
ကဟုခေါ်ကြသည်။

“တာလျိုင်မွဲ” အကကို ရှေးမွန်ဘုရင်များလက်ထက်တွင်
နန်းတွင်း၌ နုဖြူဖျော်ကပြရသည်။ ယင်းအကကို မျိုးကောင်းနွယ်
မွန်မှ ဆင်းသက်၍၊ အဆင်းကြော့ရှင်းသူ၊ သိမ်မွေ့သူဖြစ်ရမည့်အ
ပြင်၊ ကကြိုးကဟန်မျိုးစုံကို တဖက်ကမ်းခတ်ကျွမ်းကျင်စွာ က
ပြကတ်သူလှထိပ်ခေါင်တင် အမျိုးသွီးဖြစ်မှသာလျှင် ကပြခွင့်ရပေ
သည်။

မွန်တို့သည် မြေကြီးကိုခို၍ အသက်မွေးသူများဖြစ်ကြသည်။
မြေရိုင်းများကို လယ်ယာမြေဖြစ်လာစေရန် ခါးခဦးချလုပ်ကိုင်ခဲ့
သော “ဗာဇု=လဇု” (ဗ.ဇု=လွဲဇု) ခေါ် ဘိုးဘွားကျေးဇူးရှင်များ
အား မမေ့မလျော့စေရန် ဂုဏ်ပြုကပြသော ရိုးရာအကဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ယင်းကကြိုးများတွင် ဘိုးဘွား(ဗ.ဇု=လွဲ
ဇု)များအား-ဂါရဝပြုဟန်၊ မြေဆီမြေလွှာကိုစမ်းသပ်ဟန်၊ လယ်
တီဟန်၊ ဆွမ်းအုပ်ပိုဟန်စသည့် ကဟန်များပါဝင်နေပေသည်။

“တာလျိုင်မွဲ” အက၏ တေးသွားမှာ၊ ကမ္ဘာတည်စတွင်
ဇမ္ဗူ့ သပြေပင် အရွက်လေခတ်သံ၊ အကိုင်းချင်းပွတ်တိုက်သံ၊ အ
သီးကြွေကျသံ၊ လေမိုးတိုက် ခတ်သံများကို ဖော်ဆောင်ထား
သည့်တီးကွက်များဖြစ်သည်။

★ ခွက်-တာလျိုင်မွဲ = တာလယိုင်မွဲသီချင်း ★

(နူကိုကပ်တေံတန်၊ ပိုင်ကူပုန် တန်မွဲရအံ)၊ ကြိဒ်အိန်ထံ
ဂ်လေဝ်ညးဟို၊ ကြိဒ်ထွိတ် ဒွိတ်လေဝ်ညးဟို။ ပဲ့ကိုလိမ်တြေံကို
ဟိုလေဝ်ပိုဝံမိင်၊ ပဲ့ကိုအရေဝ်တြေံကို ဟိုလေဝ်ပိုဝံမိင်၊ (x x လျး
ဂေါင်ဆဲ ကျော်လဲဘဲညိုင်ထဝ်)၊ (အသင်ဂိုဏ်ညာတ် ဇာပ်သင်
ခပ်သီ)၊ (နူကပ်တန် ဟိုပုန်ရပိုဝံမိင်)၊ (ခပ်သီပုဂ္ဂို တီဆိုဟံမာန်)၊
x x မိုန်နံအသင် (ယံဟိုတံအာ စက္ကဝါလေဝ်ခုန်)၊ (ခန်ဒေသဂ်
ဒးရးသန်- ညးတုအရှန်ရောင် သောင်ကိုရမာန်)၊ (သတ္တံလေဝ်
ညာတ်ခုန်၊ ဟိုဖန်ရေမာန်)၊ (ညးတုဇျာန်ရောင်.. သောင်ကိုရ
မာန်)၊

x x x ယံဟိုတံအာ x x ယံဟိုတံအာ + + ပရေင်တမ္မာ +
++ စက္ကဝါလေဝ်ခုန် +++ စက္ကဝါလေဝ်ခုန်၊ (ခန်ဒေသဂ် ဒးရးသန်
+++ညးတုအရှန်ရောင် သောင်ကိုရမာန်)၊ (x x ယံဟိုတံအာ-ပ
ရေင်တမ္မာ စက္ကဝါလေဝ်ခုန်)၊ ခန်ဒေသဂ်ဒးရးသန် ညးတုအရှန်
ရောင် သောင်ကိုရမာန်။

(ပြိုင်ပြိုင်ပြု၊ ဗရလဟိင်၊ ကိုင်ကွိုက်အခိုက်ကွာ၊ ကျာဂ်
လေဝ်ပိုက်လွှာင်၊ ပြိုင်ပြိုင်ပြု၊ မြဲညိုင်တူရိယာ)၊ (ဒ်ကွေံရ
ဟာ)၊ (သြ---တု ညးအဲ)ဂွေံအာစိုရင်ကွာ။

အာဟံဟံဟံဟံဟံ၊ ဂွေံအာရေမိုဟံမာန်)၊ ညးတုကို

ဂွေံဇျာန် သောင်ကိုမာန်ရောင်။ ။

★ တာလျိုင်ခွဲ “တာလယိုင်ခွဲ” သီချင်း အဓိပ္ပာယ် ★

ကျွန်ုပ်တို့လူသားများသည် ကမ္ဘာဦးတည်စကတည်းက တမျိုးတည်းသာဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မာ(၇)ဦး(သို့မဟုတ်)ကိုးဦးတို့မှ လူသားစတင်သည်ဟူ၍ ရှေးဟောင်းစာပေမှ တွေ့ရသည်။ သက်ကြီးစကားမှလည်းကြားရသည်။ ကမ္ဘာဦးသူတို့၏ အဆင်းသည် တောက်ပ၍ ရွှေသားရုပ်သွင်နှယ်တင့်တယ်ပါပေသည်။ မြင်တွေ့ရသရွှေအရာခပ်သိမ်းမှာ သိမ်မွေ့နူးညံ့၍ ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိလှပါပေသည်ဟု ပြောကြဆိုကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ကြားခဲ့ရသည်။ လူတိုင်းတွေ့မြင်ကြားသိရန်မတတ်နိုင်ကြပေ။ ကမ္ဘာဦးသူတို့၏ ပဏာတင့်သမျှကို လှစ်ဟပြောဆိုရေးသားရပါမူ စကြာဝဠာသာကျဉ်းမြောင်းပေမည်။ ကုန်ဆုံးနိုင်ဘွယ်မရှိပါ။ ကမ္ဘာတည်စအခြေအနေသည် ထယ်ဝါခန့်ညားလှပါတိ၏။ အဖြစ်အပျက်အမှန်ကိုမူရဟန္တာမှ သာရှင်းလင်းနိုင်ပေမည်။ လူသားသတ္တဝါသည် ဥာဏ်အမြင်ကျဉ်းကြသေးသောကြောင့် ဝေဖန်ပိုင်းခြားခြင်းငှာမတတ်နိုင်သေးပေ။ အမှန်ကိုဆိုရပါလျှင် ရှေးပဝေဏီမှ ဖြစ်စဉ်သည် ကျယ်ပြန့်ခန့်ထယ်၊ တင့်တယ်ခမ်းနား ထူးခြားထွေပြားလှသဖြင့် ထိုထိုသော အကြောင်းချင်းတကို ဖျာန်ရပုဂ္ဂိုလ် ရဟန္တာမှသာ ရှင်းလင်းတင်ပြနိုင်ပေမည်။

တူရိယာသံသည် သာယာငြိမ်ညောင်းလှ၏။ ဇမ္ဗူသပြေပင်ကိုလေခတ်သဖြင့် တဖြတ်ဖြတ်လှုပ်ရှားသံသည် “ဂရိန်ဂရိန်ဂရဂရ” ဖြင့်နဲ့ နုခသာ တူရိယာ တီးမှုတ်သံကဲ့သို့ သာယာလှသည်ဟုဆိုကြသည်။ ဤအဆိုမှန်ပါသလား။ သုသုငါငါ သွားကြည့်ကြစမ်းပါ။

သွားရမည့်နေရာကား ဝေးလံလှသည်။ စုရုံး၍သွားကြည့်ကြရန် မတတ်နိုင်ကြပေ။ ဤအရာဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို ဖျာန်ရပုဂ္ဂိုလ်မှန်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့မှသာ ရှင်းလင်းတင်ပြနိုင်ပေမည်။

ဆွင် ခေတ်ဖြူ (စတင် ခေတ်ကြီး)

● ညောင်ရေသွန်းယိမ်း ●

နောက်ခံသမိုင်း။ ။ မွန်လူမျိုးများသည် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသထုံပြည်
သို့-ဗုဒ္ဓကိုးကွယ်မှု အယူဝါဒရောက်ရှိသည့်
အချိန်မှစ၍၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကိုရည်စူးပြီး၊ ရုပ်ထု၊ ဆင်းထု၊ စေတီပု
ထိုးများကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရားပွင့်တော်မူရာ
ဗောဓိညောင်ကိုလည်း အမြတ်တနိုးထား၍ ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ။
ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူသည့် ကဆုန်လပြည့်နေ့ကို နေ့ထူးနေ့မြတ်
အဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး၊ ရုပ်ထု၊ ဆင်းထု၊ စေတီပုထိုးများကို ရေ
သပ္ပယ်ခြင်း၊ ပန်းနံ့သာ အမွှေးအထုံတို့ဖြင့် ပက်ဖြန်းခြင်း၊ ဆီမီးပူ
ဇော်ခြင်းကောင်းမှုကို ပြုကြသည်။ ဗောဓိညောင်ကိုလည်း၊ အ
မွှေးနံ့သာရည်တို့ဖြင့် သွန်းလောင်းပက်ဖြန်းကြသည်။ ဤအလေ့
အထမှာ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဇောသ သီဟိုဠ်မှ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံပြည်
သို့ ပိဋကတ်တော်ယူဆောင်ခဲ့သည့် ခရစ်နှစ်(၄၀၀) လောက်က
စခဲ့သည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ကနဦး၌ သက်ကြီးရွယ်အိုတို့ကသာ ညောင်ရေသွန်းကြ
သော်လည်း နောင်အခါဆယ့်နှစ်ရာသီပွဲတော် အခမ်းအနား အ
ဖြစ်ကျင်းပလာသည်။ ယင်းအခမ်းအနားတွင် သက်ကြီးရွယ်အို
သာမကတော့ဘဲ၊ အပျို၊ လူပျို၊ လူငယ်၊ လူရွယ်၊ ကာလသားသွီး
ပါမကျန် အတီးအမှုတ် အကအခုန်နှင့် အမွှေးအထုံနံ့သာရည်ဖြင့်
ပြည့်သော ရေအိုးကိုယ်စီဖြင့်ခမ်းနားသိုက်စွာ ကျင်းပလာခဲ့သည်
မှာ ယခုတိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ ။

● မွန် ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု အက ●

- ဦးဆောင်သူ ။ မွန်ယဉ်ကျေးမှုဖြစ်မြောက်ရေးဗဟိုကောင်မိတီ၊ မွန်ပြည်နယ်။
- စီစဉ်သူ ။ မော်လမြိုင်မြို့နယ်-ပါတီယူနစ်။
- နည်းပြချုပ် ။ နိုင်ရွှေပြည် (အငြိမ်းစားဆရာကြီး)၊ ဖင်းကျိုက်ရွာ၊ ပေါင်မြို့နယ်။
- သင်ပြသူ ။ နိုင်စံရှိန် (အထက်တန်း ပြဆရာ)၊ ရွာလွတ်ရွာ၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်။
- ကပြသူ ။ မော်လမြိုင်၊ ဖါအံ၊ ကော့ကရိတ်မြို့နယ်မှ-မွန်အမျိုးသားတဦးနှင့် မွန်အမျိုးသမီး (၃၄) ဦးပါဝင်သည်။
- တီးမှုတ်သူ ။ နိုင်ဘဝင်း (နံ) ကော့ကရိတ်ရွာ၊ ဖါအံမြို့နယ်။
 နိုင်ချွန်တော်(တရော) ကဒါ ။ ပေါင် ။
 နိုင်ကံဇာ(မိကျောင်း)ဝက်လေး။ သံဖြူဇရပ် ။
 မင်းထွန်းစိန်(။) ရွာလွတ် ။ ချောင်းဆုံ ။
 နိုင်ယိမ်(ပုလွေကြီး)ရောင်းခေါင်း ။ မုခု ။
 မင်းသောင်းမြိုင်(။) ရှင်စောပုရပ်။ ကျိုက်မရော
 မင်းအေးလွင် (လခြမ်း) ဥတ္တတား။ ပေါင် ။
 မင်းတင်မောင်လတ်(ပတ္တလား)နန်းခဲရပ်။ သထုံ။
 မင်းချစ်မောင်(ပုံ-ပတ်မ)ကော့ဘိန်း ကော့ကရိတ်
 မင်းဖေရှိန် (စည်းဝါး) ဝတ်ကြီးရွာ၊ ပေါင် ။

ယရုပ်ဆောင်သူများ။

အမှတ် စဉ်	အမည်	နေရပ်လိပ်စာ
၁	မင်းတင်လှိုင်	မော်လမြိုင်မြို့
၂	မိယဉ်ယဉ်သန်း	။
၃	မိမိထွေး	။
၄	။ လှမြင့်	။
၅	။ အေးမြင့်	။
၆	။ ခင်ဌေးမွန်	။
၇	။ အေးရှင်	။
၈	။ ခင်လှမြင့်	။
၉	။ စောရီ	။
၁၀	။ သန်းညွန့်	။
၁၁	။ ထွေးမြင့်	။
၁၂	။ နှင်းဆီ	။
၁၃	။ လှရီ (၁)	။
၁၄	။ ငွေသန်း	။
၁၅	။ ခင်ဝမ်း	။
၁၆	။ မေသန်း	။
၁၇	။ တင်ရီ	။
၁၈	။ ဖွားရှင်	။
၁၉	။ မြင့်မြင့်သန်း	။
၂၀	။ တင်တင်သန်း	။
၂၁	။ ခင်ဖြူ	။
၂၂	။ နှင်းနှင်းချစ်	။
၂၃	။ ဘွဲ့ဘွဲ့သန်း	။
၂၄	။ အေးမြင့်လှိုင်	။

သရုပ်ဆောင်သူများ။

အမှတ် စဉ်	အမည်	နေရပ်လိပ်စာ
၂၅	မိညိုသန်း	ဘားအံမြို့နယ်
၂၆	။ စောကြည်	။
၂၇	။ မြေငွေ	။
၂၈	။ ခင်အူ	။
၂၉	။ မြင့်ရီ	။
၃၀	။ ခင်မေသန်း	။
၃၁	။ စိန်ဝင်း	ဘားအံမြို့နယ်
၃၂	။ လှရီ	။
၃၃	။ ရင်ကြည်	ကော့ကရိတ်မြို့နယ်
၃၄	။ တင်လှိုင်	။
၃၅	။ ယုံကြည်	။

ပါဝင်သရုပ်ဆောင်သူ မွန်အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် မွန်အမျိုးသမီး (၃၄) ဦး
စုစုပေါင်း (၃၅) ဦး။

* မွန်တူရိယာအကြောင်း သိကောင်းစရာ *

မွန်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုအကများတွင်၊ မိကျောင်း၊ လခြမ်း၊
ထောင်တရော၊ ဝါးပတ္တလား၊ နှံ၊ ပုလွေကြီး၊ ပတ်မကြီး၊ လေး
လုံးပတ်နှင့်စည်းဝါး တူရိယာများဖြင့် ပါဝင်တီးမှုတ်ပါသည်။ ယင်း
တူရိယာများအနက်၊ မိကျောင်း၊ လခြမ်း၊ ထောင်တရောမှာ ရှား
ပါးလှသော တူရိယာမျိုးဖြစ်၍၊ တီးခတ်ရာတွင် ခက်ခဲလှသော
ကြောင့် မွန်အမျိုးသားတို့ပင် ကျွမ်းကျင်စွာတီးခတ်တတ်သူနည်း
ပါးလှပေသည်။

ဤတူရိယာများကို ရှေးကပင် မွန်အမျိုးသားတို့ အသုံးပြု
တီးမှုတ်ခဲ့ကြောင်းကို ရှေးဟောင်းစာပေမှ ဤသို့ ဖော်ပြထားပါ
သည်။

(စံင်ပြင်သေကျံ၊ ဝဒါရော၊ ပေင်ခေင်သွတ်၊ တောတ်လေင်ငှဲ)
စံင်=စောင်း၊ ပြင်=တရော၊ သေ=လေမှုတ်တူရိယာ၊ ကျံ=မိ
ကျောင်း၊ ခရာ=ခရာ၊ ပေင်=နှံ၊ ခေင်=စည်း၊ တောတ်=ပုလွေ
လေင်ငှဲ=နတ်ပုလွေ။

မိကျောင်း။ ။ ကြိုးသုံးချောင်းတပ်တူရိယာဖြစ်၍၊ မိုး(သို့မဟုတ်)
ချည်ကြိုးကိုတပ်ပြီး၊ လက်ခတ်ဖြင့်တီးခတ်ရသည်။

မွန်အမျိုးသားတို့က မိကျောင်းကို “ကျမ်” (ကျမ်း) ဟုခေါ်သည်။
ဥတ္တလာပမင်းကြီး၏ သားမင်းနန္ဒါသည်၊ ရဲဘက်တော်ဖြစ်သော
ဇမိုးရိပ်မိကျောင်းကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့်၊ မိကျောင်းဟိသံကိုတူ၍
မိကျောင်းပုံသဏ္ဍာန်တီထွင်တီးမှုတ်စေသည်ဟု သိရှိမှတ်သားခဲ့ရ
ပါသည်။

ထောင်တရော။ ။ ကြိုးသုံးချောင်းတပ်တူရိယာမျိုးဖြစ်၍၊ မိုး(သို့
မဟုတ်) ချည်ကြိုးကိုတပ်ပြီး၊ မြင်းခြီးတပ်သည့်

မိုးတံဖြင့်တီးရသည်။ မွန်တို့က “ပြင်” (ဂရော်) ဟုခေါ်သည်။
ဗါတ်ကိုင် (လခြမ်း)။ ။ လခြမ်းသည်ခကြားတူရိယာတွင်ပါဝင်ပြီး

မွန်အမျိုးသားတို့က “ဗါတ်ကိုင်” (ဗတ်ကိုင်း) ဟုခေါ်သည်။
စစ်အောင်ပွဲများတွင်၊ စစ်ခရာ၊ အောင်စည်အောင်မောင်းနှင့်

အတူတီးရကြောင်း (တက်ဖံမန်နိုင်- ဗါတ်ကိုင်သိုခရာ) ဟူသော
ရှေးဟောင်းစာဆိုက ဖော်ပြပေသည်။

★ ဒွက် - ဘွင် ဗလိုင် ဇြိ ★

(စိုပ်ဂိတုပသတ်၊ ဗြိသုတ်ယာယီ၊ ဆေင်လေင်တူးဖွာင်။
ပွဲခါကညင်)၂၊ ပွာင်စိုက်ရတ်၊ ကျတ်သွက်ကျက်ကြိ။
(ဝုတ်ပွဲတံပွၤ၊ ယိုနင်တုက်ခွ်၊ ဗလိုင်ကျက်ဇြိ။
ဇွာန်သင်ပရဲ)၂၊ (နိဿံဇံသင်)၂၊ ဖျင်စိုတ်ပွဲသင်။ ။

(တြနဲတံစိုဝေ၊ တွံညးအဲ၊ ပိုဖျဲးမတ္တာ။)၂
(တြမိတြယဲ၊ တြနဲတံကလင်)၂ (အယုက်ကိုဂိုင်၊ ဝိုန်ကိုနွံညိ)၂
တြင်တြင်တြိတြိ = တြဗရကွိုင်ကွိုက်၊ သိုက်သိုင်ရဟာ။
ဗရကွိုက်ကွိုင်၊ (သိုက်သိုင်ရဟာ)၂ မိတုနန်ထင်။ ။

တြ... မိပွင်ပိုန်ရလေင်.. နဲ- ဟိုxx ကွိုက်ကွိုင်လှေ့--ဒဟေ့
ကိုနဲ...တြ..နဲပိုရောင်။

တြ|-----ပိုထံလေင်လေင်လေင်၊ ညိုင်ရခေံတံ၊ ညိုင်ရမိတံကို၊
ကွိုက်ကွိုင်လှေ့ဒဟေ့ကို..နဲ..တြ..နဲပိုရောင်။

(ဝုတ်ပွဲတံမှာ xx တွံညးအဲတုက်ခွ်ဗလိုင်ကျက်သာxx
သိုမိ သိုမ ဇုကွာ)၂xx ဗလိုင်ဟုမ်မြဲမောင်လှောင်ပူဇ်။
(ပွာင်တိုင်ဇွာင် လှောင်ရပ်ဏာ)၂ ပတန်လင်မိတ္တာ၊ ပဒ
ကာခါနိ။ ။

နေရာသီ ကဆုန်လရောက်သော်၊ ရံဖန်ရံခါလျှပ်စီးဝင်းလက်
၍၊ မိုးရွာတတ်သည်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအတွက် ပတ္တမြားပလ္လင်တော်
ပေါ်ပေါက်သည့် သရာသီလည်းဖြစ်သည်။

အပျို၊ လူပျိုကာလသားသွီးတို့သည် ရေအိုးကိုယ်စီဖြင့်ရေကို
ထမ်းရွက်ကာ၊ ဗောဓိညောင်တွင် ရေသွန်းလောင်းကြသည်။
မာန်မာနစိတ်ကို ချိုးနှိမ်၍ ထေရ်မြတ်သံဃာထံမှောက်သို့ သွား
ရောက်ဆည်းကပ်ကြသည်။

ပွဲကြည့်သူမိဘမောင်ဘွားများ တို့ နားသောတဆင်ကြပါ၊
မိဘတို့အား ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာ၍ အသက်ရှည်
စေကြောင်းနှင့် စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်စေကြောင်းကို၊ ကျွန်မတို့ဆု
တောင်းပတ္တနာ၊ မေတ္တာပို့ပါသည်။

မိဘသခင် ကျေးဇူးရှင်များအတွက်၊ “ဂရိန်ဂရိန် ဂရဂရ”
နံ့နံ့သော တူရိယာစုံတို့၏ ကျူးရင့်သံသည်၊ မြူးကြွသာယာပေါ့တိ
၏၊ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့တော်မူကြပါစ။

ကျွန်မတို့သည် မိဘမောင်ဘွားများအား၊ တီးမှုတ်ကခုန်
၍ ကန်တော့ပန်းဆင်အပ်ပါသည်။
ကျား.....။ ကျွန်တော်တို့လည်း ညီမများနည်း တူမိဘမောင်
ဘွားများ အားတီးမှုတ်ကခုန်၍ ကန်တော့ပန်းဆင်ပါသည်။

ကာလသား၊ သွီးပျိုများသည် စိတ်ကောင်းစေတနာမှန်ဖြင့်
ရေအိုးကိုယ်စီနှင့်ဘုရားကျောင်းကန်သွား၍ ဆေးကြောသုတ်သင်
ကြသည်။ ဘုရားရေသပ္ပယ်ကြသည်၊ ပန်းပေါင်းနံ့သာဖြန်းပက်ကြ
သည်။ ဆီဒီးပူဇော်ထွန်းညှိကြသည်။ တန်းခွန်ကုက္ကား၊ မလေး
ပွားများကို စိုက်ထူကြသည်။ ဘိုးဘွား သက်ကြီး ရွယ်အိုများကို
ရေကန်တော့ကြသည်။ အလှူဒါနများကို စုပေါင်းပြုလုပ်ကြသည်။

★ ဒွက်-သိုင်ကောန် - သားချော့သီချင်း ★

(တေ..တေ့အံရ..ခိုင်..ခိုင်)၊ (ခိုင်ခိုင်ခေံပို)၊ --ဩ--ကွက်ခွင်
ထပ်အံရ--ပပ်အာခွင်ခြေပ်ခြေပ်x+

ချိုင်အာင်ချိုင်အာင်အာင်အာင် တင်ဟို+ x ကလင်ပင်ခါ၊ လျိုင်
တံာနဲခဲ--အရေပ်မန်လိမ်မန် - ယေန်သွာင်မန်ကိုလေပ်++ မင်မဲ့ကူ
မန်ရလေပ်နဲဃး၊ သိုကောန်ချိုင်အရေင်ကို၊ သိုတို့ရးချိုင်ဗမာ--ဟို+
ချိုင်အောတ်ချိုင်အောတ် အိုကောန်ချောတ်ယဲ၊ ဒထဲ့စိုချိုင်မန်၊ သို
တို့ရးချိုင်ဗမာ၊ ဗညာနဲပင်မိုင်၊ သိုင်ညိုရကောန်။

x x (ယေန်သွာင်ပညာ- နွိုင်ရအခိုက်ကွက်)၊ ဂိုင်လောန်အခိုက်
ကွာနဲလေ့ခတ်အာညို++ (ညိုင်သွောံဇော်မောင်အာ-ဂှဲဘဲအာဗွဲဂ
တ)၊ နဲဇရာင်သမးပ၊ လှိုင်ညိုရကောန်x+။

“ဒွက်-သိုင်ကောန်” သားချော့သီချင်း၊ မြန်မာပြန်။

သားလှလူလေး - မယ့်ရွှေသွေး၊ ဟို...အဝေးဆီမှ ငှက်
ကျားမှာ၊ သားမောင်ရဲ့ ငှက်ကျား မဟုတ်ပါလား၊ အော်--ရွှေဆွဲလွှဲ-
ဆွဲထားသဖြင့်ပျံလေတိုင်း “ခရင်း၊ ခရင်း” သံမြည်နေသည်တကား။
သားမောင်။

ပန်းနှယ်ဖွေးသည့်သားလေးမောင်မောင် “ချိန်နောင်ချိန်နောင်”
မိခင်စကားနားဆင်ပါမောင်၊ သားမောင်သည် မွန်စကား၊ စာပေ
ယဉ်ကျေးမှုနှင့်မွန်လူမျိုးကို လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်
ငံနှင့်တိုင်းရင်းသားအားလုံးကိုလည်းကောင်း၊ စောင့်ရှောက်ရမည့်
တာဝန်ရှိပေသည်။ “ချိန်အစ်ချိန်အစ်” အိုသားချစ်မောင်ထွေး၊ မွန်
ပြည်နယ်အကျိုးနှင့်ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအကျိုးကို သယ်ပိုးရဦး
မည်ဟု တွေးတောရင်း အိပ်ပျော်လိုက်ပါတော့မေ့သား။

မေ့သား၊ ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာသည်ကျယ်ပြန့်လှ၏၊ ထွေပြား
များမြှောင်လှသော ယဉ်ကျေးမှုကိုလေ့လာပါ၊ တိုးတက်ကြီးပွားရန်
ဆည်းပူးရင်းစက်လက်ကြီးစားရပေဦးမည်ဟု သတိမှာစွဲရင်းပျော်
အောင်အိပ်လိုက်ပါတော့သားမောင်။

ခွက်-ရချင်းဘိက်ပိုင်၊ သွင်ချင်မန်။

ခွင်ချင်မန် ကောန်ရးမညတံ၊ ဘိက်နိမန်ကွာ၊ နူကွဲ^၀ဗွာင်နိစိုပ်
ရော်ပွိုင်ရးမန်သေင်ဟာ၊ ကျင်ထောင်-သထို-ကွဲ^၀ကလောင်-ချင်
ပိုင်-မတ်မထို မုတ်ချင်-ကျင်မြတ်-ဖြစ်ဗု-ဓါသွာင်-ချင်ရော်လောင်
ပါxx၊ ကျင်နွံကိုဝေင် တွေင်နတမ္မာ၊ ညိုင်ဝံဆို ဝံဗိုဏာ၊ သွေင်ရးမန်
ကို သိုဝံတိညာတ်အာ။

(ခါရစိုပ်ကျင်ကွဲ^၀ဗွာင်၊ လှပ်ရင်လှပ်ခိုဝံဆိုစက်စက္ကx။ ကျင်ဗိုလ်
ကျင်ကံဗန် ကျင်ရသိယိုဂိုမြတ်အာ။ ဟထိုင်လင်ခါတ်သော်ကွာx)၊
စက်သပြာနွံတပွဲချင်ကွဲ^၀ကလောင်ရ၊ ကျင်ကေလာသဒယျံပြာထာxx
ချင်သုဝဏ္ဏဘု - ကျင်နော်ထပ်၊ ကျင်ဗဗင်မြ-နကြိယာxx၊ ပွိုင်ချင်
ပိုင်ပွန်-တန်ကျင်မြနာ၊ ဂိုင်သင်ဝံဗို-သွေင်ဗိုလှောင်ဏာ၊ ကောန်ကွဲ^၀
မတ်တု- ကြာချင်ဖော်မထို၊ ချါချါညာတ်အာ၊ ဣပဉ္စလိုင်ကို၊ သို
ဣခိုင် ရော်စိုပ်ပိုင်လင်ကွာ။

ဖရော်ချင်မတ်မထို၊ ဂြုဂြိုတိုင်အာ၊ ချင်ဖော်ရးမန်ကွာ၊ ကျင်
သင်လောန်၊ ကျင်ဇူးxxကျင်အသုတ်၊ ကျင်မုတ်ပန်၊ ရန်တို့သာသ
နာ ဓါလို့မသုန်ကွဲ နွံလင်ကွာ၊ ဗဒါချင်ခိုင်နိ - လဟိုလင်တတ္တသို-
ဘာလိုဟံတုပ်ဓါ၊ သိုအဏ္ဏဓါပေဒxx+ နပညာညးတုညာတ်၊ စက်
မှန်မုတ်ပန်၊ ဗိုပုန်ညိုရန်သိုမေတ္တာ။

ကျင်မြတ်၊ တန်ဒ်ရုပ်ပတ္တိမာ၊ မိစ'ဗုဇကရာဇမြ ပြုပြေင်ဏာ၊
မုတ်ချင် ကျင်စိုပ်ယာအခါ၊ ကွာဘင်ကွာင်၊ ကျင်ဘင်ဖော် လှပ်
လှောင်ဏာ၊ ကျင်တု'ဇောတ် ဖော်ရနွံတမ္မာ၊ ကျင်ရိုဂို၊ ကျင်ကကွဲ
ဂိုမြတ်အာ၊ သိုက်ဖြစ်ဗုလှပ်ဇုစက်စဘဲ၊ ဗိုင်ကွဲ^၀သွင်ခိုင်ဝေင်ချင်ကွာ
ဘာအဏ္ဏဓါပေဒကို၊ သိုကျင်ခမီ ဝံလှပ်လှောင်ဏာ။

ချင်ရော်ပွန် ဟန်လင်တို့ကွာ၊ ဒဒန်တု' နွံခိုဟ်သျှင်ကွာ၊ ကျင်
ကြဲကြယ် ပွိုင်ချင်ရော်ဝံ နွံဂိုင်ဂေင်လောန်ဌာန်တမ္မာ၊ နူကျင်ခမီ
တု'သွေင်ရင်အာ၊ ကွဲ^၀ဗိုင်ဣခိုင်ညာတ်ကွာ၊ မင်ဗုဒ္ဓဲ ကောန်ကွဲ^၀
ပွန် ဟန်လင်ချင်ဝံ ယုပြာထာ၊ ကွတ်စက် ကွတ်တဲ ကလောန်အပွဲ
သိုကွာ၊ ညိုင်ဝံဆိုအာ၊ ဒုဒဲဗိုဟ်သာယျာ၊ ဌာန်ပိုမန်မာ၊ ဝံကော်ပြု
ဇွာ ကျင်မွဲဝါညိုကွာ။

* မွန်ပြည်နယ်မှ ဘိတ်ခေါ်သံ *

* * * *

မွန်ပြည်နယ်ရှိ ရာမညသားတို့က ဘိတ်ကြားအပ်ပါသည်။ မွန်ပြည်နယ်သည် စစ်ဘေးဒဏ်ခံရရင်းအထိဖြစ်သည်။ ကျိက်ထို၊ ဘီးထင်း၊ သထုံ၊ ပေါင်၊ မော်လမြိုင်၊ ချောင်းဆုံ၊ ကျိက်မရော၊ မုဒုံ၊ သံဖြူဇရပ်နှင့် ရေးမြို့နယ်တို့ပါဝင်ပါသည်။ သမိုင်းဝင်ဘုရားများကိုဖူးရင်း၊ မွန်ပြည်နယ်ကို လေ့လာရင်း၊ တွေ့ဘူးမြင်ဘူးအောင် အလည်အပတ်လာကြပါ။

ကျိက်ထို- စစ်ဘေးဒဏ်ကိုရောက်လျှင် စက္ကူစက်ကိုဝင်ကြည့်ပါ။ ကျိက်ပေါင်လောဘုရား၊ အလံတရာဘုရားနှင့် ကျော်ကြားထင်ရှားသော ဆံတော်ရှင်ကျိက်ထီးရိုးဘုရားကိုဖူးရမည်။ သကြားစက်မှာ ဘီးလင်းတွင်ရှိ၍ ကေလာသဘုရားမှာထင်ရှားသည်။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံပြည်တွင် ရွှေစာရံနှင့် မြသပိတ်။ ပေါင်မြို့နယ်တွင်ဇင်း၊ ကျိက်ဘုရားစသော သမိုင်းဝင်ဘုရားပေါင်းများစွာရှိသည်။ မုတ္တမမှ တဖက်ကမ်းကိုကူးလျှင်- ခေါင်းဆေးကျန်းခေါ် “ပဉ္စလိုင်” နှင့်ရေပတ်ဝန်းနေသည့် ဘီလူးကျွန်းကိုရေးရေးမြင်ရမည်။

မော်လမြိုင်မြို့သည် မွန်ပြည်နယ်၏ မြို့တော်ကြီးဖြစ်၍ သွားလာဝင်ထွက်သူများလှသည်။ ကျိက်သန်လန်၊ ကျိက်ဖန်း၊ ကျိက်အသုတ်၊ ကျိက်မုပွန်၊ သာသနာနှစ်ထောင်ငါးရာနှင့်သမိုင်းဝင်ဘုရားပေါင်းများစွာ၊ တောင်ထိုထိုတွင်ကြည့်ညို့စတုယ်ဖူးရမည်။ တောင်ခြေရင်းတွင် အဏ္ဏဝါဇီဝဗေဒပညာပါသင်ကြားနိုင်သောကောလိပ်ကျောင်းကြီးတည်ရှိသည်။ မုပွန်တွင်-ပန်းကန်စက်ရှိသည်။ လေ့လာရန် လာကြပါ။

ကျိက်မရောတွင် ကျိက်မရောရပ်ပွားတော်ရှိ၏ ဘုရင်မရှင်စောပုပြုပြင်မှုမ်းမံထားသည်။ ထင်ရှားလှသည်။ ဆုတောင်းပြည့်သည်။ မုဒုံရောက်သောအခါ သင်လိုင်ကန်၊ ကန်ကြီး၊ ရိုးဂိုး၊ ငါးပျံတောင်၊ ကျိက်ကမော့စသော ဘုရားများကိုလည်းဝင်ဖူးပါ။ သံဖြူဇရပ်ရောက်လျှင် ကျိက်ကမော့ဘုရားကို အရင်ဝင်ဖူးပြီး၊ စက်စဲကမ်းသာတွင် အနားယူရင်းရေတူးပါ။ အဏ္ဏဝါဇီဝဗေဒကျောင်းကြီးလည်းရှိပါသည်။

ရေးမြို့သစ်တည်ထားသည်။ တံတားသစ်လည်းတောင်ဘက်တွင်ရှိသည်။ ပူးစရာရှေးဟောင်းဘုရားများမြို့တွင်း၌ အနွဲ့အပြားရှိသည်။ ကျိက်မုဒုံ မျှော်ကြည့်လျှင် ဘီလူးကျွန်းကိုတွေ့ရမည်။ ကွန်ကမော့ခေါ် လှလင်ပျိုကမြို့တည်ထားသည်။ ဟု ဆိုကြသည်။ အိမ်တွင်းစက်မှု၊ လက်မှုဝညာ ထွန်းကားရာဌာန ဖြစ်သည်။ သာယာချမ်းလှသော မွန်ပြည်နယ်သို့ အနားယူလေ့လာရန်နှင့် မိတ်ဖွဲ့ရန် တခါတခေါက် အလည်လာရောက်ကြပါဟု ဘိတ်ခေါ်ပါသည်။

★ “ဒွက်-လှေပတ်ကိုင်” ★

ကြိရတနံ...အဟံ--ဝန္တိမိ။ (ပျေကျိပ်သိရသာ)၊ ဂုရုအာစာ-
ခုံသွာညိရလေင်အံ...။

မြေတ္တသိုမိက်ဆဲ၊ ဩ---နဲပိုသိုင်ကြေံ၊ ခပ်သီဝေင်ပေါ။
ဂွေဲတိုနဲဒြေင်စေံ (ဒိုက်ချေံ ဝါ်စိင်)၊ ကွတ်သိုင်ကောန်တု၊
မဲ့၊ ဝါ၊ ပါ၊ xxသတ္တိကိုနွံ-ကုန္တန် (ယက္ခ-ဂန္ဓဗ္ဗနာဂ၊ သု°ဂပပ်)၊
(ဗိုပွာန်အိန္ဒိ)၊ xxဝေဒယန္တင်။ ကုန္တန်ယက္ခ (သု°အိန်သွင်ကြ၊ ကြ
ဇူးသိုင်အသူ)၊ တိုန်ပွာန် (စေံပွာန် သွေံမာန်အာ-တြုသွာအာစာ
နဲ)၊ မွဲလေင်ဟွံတုပ်ခါ)၊ ရာဇာမိရာဇ-ဇကရာတ်မန်။
(ရာဇာ-ရာဇာ-ရာဇာမိရာဇဇကရာတ်ပိုနဲ xxမဲ့-ခါ-ဝိ) ဇွေံ
လောန်ဂိုင်ဆဲ၊ ကျင်ဩနဲပဲမန်၊ လောန်ကျင်အခါ၊ တမ္မာဂုံမိင် xx
ဒိုက်ချေံ ဝါ်စိင်- ကွတ်သိုင်ကောန်တု၊ ဝေင်တုအေန်ဖြင်၊ သိုပေ
ခင်ဟောရာ။ ။

ယဗြမိးအကသီမျှင်း-မြန်မာပြန်၊

ကျွန်ုပ်သည် ရတနာသုံးပါးနှင့်ဆရာမိဘများအားဦးထိပ်ထား
၍ ရိုသေစွာ ရှိနိုးပါ၏။ ကူညီစောင့် မတော်မူပါ။ ခပ်သိမ်းသော
ရှေးမင်းမြတ်တို့သည် ရာသီပွဲတော်များကို ကျင်းပလေ့ ရှိသည်။
ပြာသိုလရောက်လျှင်၊ မင်းညီမင်းသားသူရဲကောင်းများတို့က၊ စစ်
ချီစစ်တက်၊ တပ်ဆုတ်တပ်ရုပ်၊ ဒါးခုံတ်လှ ထိုးစသော ဆင်ခင်းမြင်း
ခင်းသဘင်ကို ပြုသကြသည်။

တစ် နှစ် သုံး-သတ္တိရှိကြပါစေ၊ ဝေဒယန္တာနန်း ပြုသားသခင်
အရှင်သိကြားမင်းသည် စစ်ဆင်စေတက်တွင် ကျွမ်းကျင်၏၊ နဂါး၊
ဂဠုန်၊ ကုန္တန်၊ ယက္ခ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ စစ်တပ်များနှင့်တကွ အသူရာစစ်ကို
အောင်မြင်တော်မူသည်။ ဤနည်းတူ စစ်ဆင်၊ စစ်တက်၊ စစ်ဆုတ်
စစ်သိမ်းများတွင် သူမတူအောင်ကျွမ်းကျင်သော အာဇာနည်မင်း
ကောင်းကား ဘုရင်ရာဇာမိရာဇဖြစ်သည်။

ရာဇာမိရာဇသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဟံသာဝတီပြည်ရှင် မွန်ဘုရင်
ဖြစ်သည် xxဆင်စီး မြင်းရုံ၊ ဒါးလှ လေးမြား၊ မိုင်းလွှားကာအတတ်
များတွင် တဖက်ကမ်းခတ်သည်။ ဗေဒင်ပညာလည်းကျွမ်းကျင်သည်
လွန်ခဲ့သည့်တခေတ်က ကျက်သရေမင်္ဂလာ၊ တန်ခိုးတေဇာနှင့်ပြည့်
စုံသည့် ဘုရင်တပါးဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

* ဒွက်-ရမျာင်ဘိက်ပွါင်၊ ကျင်ဝေင်ကွာန်မန် *

ယွံသဟာဲတံ-ကလောတံကျင်အာ၊ လုပ်ကွာညိကွာန်ပိုသိုမန်၊ ညးကောန်ပွန် လွေင်ခန်ဂုဗု၊ ဇွေံမသွက်ဂွံရမ် နွံကိုစေတနာ၊ သွက် ညးဇွေင်ရမ်၊ နွံကိုစေတနာ နဲတံကျင်အာညိ။

ပွဲဇ္ဇာန်ဂ်ပွန်ရ၊ ကွတ်တဲတြေံ ခပ်သိဂွံညာတ်အာ၊ စေတီဇွေင် လွေင်င်ရိဟ်ပွန်၊ ခန်ကိုခန်ကျာ် ဘာလ္လီမာန်၊ ညးတုဒါန် ပွဲလင်ကု သို-သွက်မင်ဖို ကြံဂွံချင်နိဗ္ဗာန်။ ညးတုဒါန် ပွဲလင်ဂွံညာတ် x ညး ကွတ်တရ- သွက်ဂွံဗိုဇ္ဇာ၊ ဇ္ဇာအနာနာ ဒေသမ္မုယျု- အိန္ဒြာ ကွာန်အဟမ်၊ နှိတံမူလ၊ ထိုဆဒ္ဒန်ရ၊ ဣအာဝေင်ညိအ်။

ဘာဟတို၊ ထွံကောံ၊ ကွာန်ဟအောန်- ညးကောန်ဗုဂု၊ နဲတံ ကျင်ဇူမာန်ကိုရ၊ ဟယျး၊ ကြိုင်ဘာ၊ ပမာဂ်ကို၊ နဲတံပြိုဝေင်အိုတ် ညိအ်။ ကြံဂွံကော်ပြို နဲဒက်မိတ်၊ နှိဗ္ဗိတ်ယေင်သွာင် - နဲတံကျင် မာန်ကို။

ဟိုတ်ဇာတပုင်၊ ကော်ဟပုင်၊ ဟိုတ်မိထပ်အံင်၊ ကော်ထိုင်အိုင် ကျင်ဝေင်အိုတ်ညိအ်။ ဝေင်ကဝေင်ဍုင် ဂျိုင်ညာတ်ဂွံဆို၊ သဘင်ပေါ ကြ၊ ကြကအ်ဘိန်ကို၊ သိုကွာန်ကာန်နို၊ ပိုစိုမံင်ရအ်။ ။

“ မွန်ကျေးဇွာမု ဘိတ်ဂေါ်သံ ”

အို-မိတ်သဟာအပေါင်းတို့ မွန်ရွာ၊ မွန်အိမ်သို့ အလည်လာကြပါ၊ ကိုင်း၊ လယ်များကို တပြည်လုံးအတူကံ ရိက္ခာအလိုငှာ စေတနာအပြည့်ထား၍ လှိုင် ကိုင်နေကြပါသည်။

မွန်တို့ဒေသမှ ရှေးရိုးအိမ်တွင်းမှုပညာများ၊ ဖက်ဖိုလိန်ဗွာန်ကိုရည်၍ တည်း၊ ထားသော စေတီ၊ ပုထိုး၊ ကျောင်းအဆောက်အဦးကြီးများပေါ်လှသည်၊ ခရီး သွားရင်း တည်းခိုနားနေရန် အတူကံ - အိန္ဒြာ - စသော ရှေးရွာကြီးရှိသည်၊ ဆဒ္ဒန်ဂုကိုလည်း အံ့ဘွယ်တော့ရပါမည်။

ဖက်ကတာ၊ ကော့ဂွန်း၊ စအုန်၊ ခရာ၊ ကြုံဘဲ၊ စသောရွာကြီးကား၊ အဓိ ကအားဖြင့် လယ်ကိုင်းလုပ်ကြသည်၊ သူငယ်ချင်းဖွဲရင်း ကိုင်းလက်ဆောင်များ လာယူလှဲပါ။

ဇာတ၊ ခေါ်ရွာကျင်သည်ကိုရည်၍ ဇာသပြင်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မိထော အောင်ကိုစွဲ၍ ထိုးအိုင်ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်သည်။ “ပဲါတြ” ခေါ် လှေ ပွဲသဘင်အကြီးအကျယ် ကျင်းပရာ ဌာနဖြစ်သည်။ ကော့တိန်းနှင့်ကန်းနီရွာကို ဝင်ရန်လည်းမမေ့ပါနှင့်၊ ကြိုဆိုနေပါမည်။ ။